

Společná modlitba
oblátské rodiny, v níž se setkávají
a propojují všichni její členové.
Každou 3. neděli v měsíci.

ORACE

19. října 2025

CZ

EVANGELIUM LIVE: Lk 18,1-8

V dnešním evangeliu, které nás vybízí k nepřetržité, neúnavné a odvážné modlitbě i tehdy, když se zdá, že Bůh naše prosby přehlíží, se setkáváme s postavou ženy, která vytrvale žádá spravedlnost pro svůj život, a nespravedlivého soudce, který jí ji nakonec poskytne právě kvůli její neústupnosti. Tak i Bůh od nás žádá vytrvalost v modlitbě, aby víra na zemi zůstala živá.

Modlitba jako životní styl, a ne jen jako prostředek v nouzi.

Dva roky svého života jsem strávil tím, že jsem se modlil opravdu každý den.

První rok jsem prožil v oblátské komunitě, kde modlitba patřila k dennodennímu pořádku. Hodiny strávené o samotě či ve společenství v modlitbě mi nebyly na obtíž, naopak byly zdrojem svobody a úlevy; mít tento čas pro sebe bylo jako prožívat okamžiky intimity s Bohem.

Druhý rok byl rokem covidu, tedy dobou, kdy byli všichni zavřeni doma: někdo studoval, jiný hrál hry a já jsem se kromě jiného modlil. Tak vznikl večerní růženec.

Každý večer jsme se s dvěma přáteli ze Sicílie spojili po telefonu a modlili se růženec společně. Někdy nás bylo i víc. Byl to “záračný” okamžik. Strávili jsme společně ve třech asi hodinu, modlili jsme se za nemocné, ale někdy i bez konkrétního úmyslu, jako by žádný důvod nebyl potřeba. Modlitba mě naplňovala, jednoduše proto, že jsem ji “nedělal” jen pro sebe.

James E. Sullivan, OMI v knize Modleme se s našimi konstitucemi:

Co je tajemstvím naší pastorační a misijní činnosti? Jak můžeme dostat poslání, které nám bylo svěřeno? Je zřejmé, že tím, že budeme Pánovými učedníky, a to nejen ve službě, ale také v tom, co tuto službu inspiruje, totiž v modlitbě. A nejde jen o modlitbu v rámci rutiny všedního dne, ale o čas, který si vyhradíme, čas, který “vtěsnáme” do svého života, abychom mohli prožít intenzivnější chvíle s Otcem, tak jako je s Ním prožíval Ježíš.

Lukáš 18,1-8

Ježíš vypravoval svým učedníkům podobenství, že je třeba stále se modlit a neochabovat: „V jednom městě byl soudce, Boha se nebál a na lidi nedal. Byla v tom městě i vdova, chodila k němu a říkala: 'Zastaň se mě proti mému odpůrci!' Ale on dlouhou dobu nechtěl. Potom si však řekl: 'I když se Boha nebojím a na lidi nedám, přece se té vdovy zastanu, protože mě obtěžuje; jinak sem bude ustavičně chodit a mě trápit.'„ A Pán řekl: „Slyšte, co říká ten nespravedlivý soudce! A Bůh by se nezastal svých vyvolených, kteří k němu volají ve dne v noci, a nechal by je dlouho čekat? Říkám vám, že se jich rychle zastane! Ale nalezne Syn člověka na zemi víru, až přijde?“

